گفت‌وگو با دبیر نخستین کنفرانس ملی کارآفرینی اجتماعی در حوزه معلولیت

فرهنگ کارآفرینی باید نهادینه شود

| طرح نو | نخستین کنفرانس کارآفرینی در حوزه معلولیت با هدف بالابردن سطح آگاهی‌های عمومی و تخصصی جامعه در این زمینه و ترویج کارآفرینی اجتماعی با تأکید بر حوزه معلولیت طراحی شد. این کنفرانس، سی‌ام مهرماه در محل مرکزی مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد با همکاری دانشکده فنی دانشگاه تهران برگزار شد. «علی ربیعی»، وزیر تعاون، رفاه و امور اجتماعی عضو شورای سیاست‌گذاری این کنفرانس بود؛ کنفرانسی که به دبیری «مهدیه نجفی‌زاده»، معاون مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد برگزار شد. گفت‌وگوی «شهروند» با وی را در ادامه می‌خوانید:

• نخستین کنفرانس کارآفرینی در زمینه معلولان از چه تاریخی برنامه‌ریزی شد؟

بعد از مطالعات راهبردی که از سال ۸۹ تا ۹۰ در مجموعه «رعد» انجام شد، استراتژی‌ای برای مجموعه «رعد» تعریف شد که یکی از آنها بازنگری در عنوان‌های آموزشی بود و دیگر این‌که «رعد» به‌عنوان یک موسسه باید رویکرد متفاوتی در بحث کارآفرینی داشته باشد و این مسأله به‌عنوان یکی از مزیت‌های این مرکز شناخته و مقداری علمی‌تر با آن برخورد شود. وقتی که این مطالعات در هیات‌مدیره مورد بررسی قرار گرفت پروژه ساخت دفتر کارآفرینی تبیین شد و از سال ۹۰ این دفتر ساخته شد.

• دردفتر کارآفرینی مجتمع نیکوکاری «رعد» چه اقداماتی صورت می‌گیرد؟

ابتدای حرکت دفتر کارآفرینی با مطالعه روی جامعه هدف فعالیتش آغاز شد. «رعد» تجاربی داشته که به بچه‌های آن حوزه منتقل کرده و در اوایل ضرورت راه‌اندازی یک بانک اطلاعاتی برای افراد جویای کار دیده شد و در کوتاه مدت این کار را کردیم و بعد از فراخوان حدود ۷۰۰ نفر از سراسر کشور و عموما تهران ثبت‌نام کردند.

• از این تعداد چه مقدار را توانستید جذب کنید؟

ما با توجه به همکاری کارآفرینان ۴۰ نفر را در بخش مشاغل خانگی و ۲ نفر را در بخش دفتری مشغول به کار کردیم. در کنار اینها عملکرد دفتر کارآفرینی تأسیس کارگاه‌های تولیدی بود، بعضی از دوره‌های ما هم دوره‌های مهارت‌آموزی است، بچه‌ها در هنرهای معرق، نقاشی و سفال قابلیت‌های تحسین‌برانگیزی دارند و سعی کردیم آنهایی که به این سطح رسیده‌اند را در بیرون مشغول به کار کنیم. کارگاه تولیدی برقی هم با همکاری شهرداری فعالیت کرد و بچه‌ها مشغول شده‌اند و محصولات‌شان در بازار چه‌ها به فروش می‌رسد.

• برای نهادینه کردن فرهنگ کارآفرینی در زمینه افراد توان‌یاب چه راهی را پیشنهاد می‌کنید؟

برای این‌که فرهنگ کارآفرینی اجتماعی را نهادینه کنیم و فضایی فراهم شود که مددجویان ما به انتظار درست خود پاسخ بدهند می‌توان کنفرانس‌های متعددی مثل «کنفرانس ملی کارآفرینی اجتماعی در حوزه معلولیت» را در دستور کار قرار داد.

• در برگزاری این کنفرانس کدام نهادها مشارکت داشته‌اند؟

در برگزاری کنفرانس دانشکده فنی دانشگاه تهران به‌عنوان مجری علمی کنفرانس مشارکت داشته، «دکتر آراستی» عضو هیأت علمی دانشگاه قبول مسئولیت کردند و ریاست کنفرانس را برعهده گرفتند؛ «دکتر رسولی» عضو هیات‌مدیره و روانپزشک هم از مجموعه ما ریاست کنفرانس را برعهده گرفتند و این دو با هم شکل اجرایی را ترسیم کردند. «دکتر ممیز» از اعضای هیأت علمی دانشگاه ما هم دبیر علمی این کنفرانس بودند.

• در این کنفرانس چه برنامه‌هایی دیده شده‌بود؟

در این کنفرانس علاوه بر ارایه مقالات علمی در نهایت شرکت‌کنندگان به این نتیجه رسیدند که در حوزه کارآفرینی چه مسئولیتی دارند و چطور می‌توانند به آن عمل کنند. در این مراسم ۱۴ سخنرانی علمی برگزار شد. در کنار اینها میز گردی تخصصی داشتیم که با حضور فعالان حوزه افراد توان‌یاب برگزار شد؛ در این میزگرد نقش استاندارد بالادستی در توسعه کارآفرینی اجتماعی و در حوزه کارآفرینی معلولان مورد بررسی قرار گرفت. این مسأله می‌تواند نقشه راهی برای آینده باشد تا بتوانیم در آینده بهتر فعالیت کنیم و به نیازهای افراد توان‌یاب پاسخ دهیم. در مراسم اختتامیه هم «دکتر ربیعی» سخنرانی کردند و از برترین‌های کنفرانس تجلیل به عمل آمد؛ برترین‌هایی که شامل کارآفرینان موفق و توان‌یابان موفق در حوزه کارآفرینی می‌شد.

• نکته جالب در این کنفرانس تأکید بر استفاده از واژه «توان‌یاب» به جای «معلول»...

بله. ما برای آن‌که بتوانیم آثار منفی لغت «معلول» را که باعث ناتوانی برابر شده از ذهن‌ها پاک کنیم از لغت «توان‌یاب» استفاده کردیم که لرزی مثبت دارد و در بچه‌ها یجادانگیزه می‌کند.

گفت‌وگو با «سودابه شریفی»، مددکار

باید توان‌یابان را باور کرد

| طرح نو | مددکاری عبارت از مجموعه‌ای متشکل از تدابیر، مشاوره و فعالیت‌های حرفه‌ای است که در قالب نهادها، سازمان‌ها و موسسات رفاهی، توانبخشی، اجتماعی، فرهنگی و تربیتی عرضه می‌شود تا با ایجاد تغییر و دگرگونی مناسب در شرایط مادی و معنوی افراد توان‌یاب شرایط مناسبی را برایشان فراهم کند. در مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد علاوه بر آموزش فنی و حرفه‌ای خدمات دیگری مثل توانبخشی، مشاوره و مددکاری هم ارایه می‌شود؛ این بخش‌ها با فیزیوتراپی، کاردرمانی و گفتاردرمانی به توان‌یابان رعد یاری می‌رسانند. در موسسه رعد هم مانند دیگر انجمن‌ها به بحث مددکاری توجه ویژه‌ای شده. مددکاران رعد در مسائل درمانی و تحصیلی به مددجویان کمک می‌کنند و به گفته خانم شریفی «هر جا که نیاز به کمک باشد مددکار حضور دارد». سطرهای پیش‌رو ادامه صحبت‌های این مددکار مجتمع آموزشی نیکوکاری رعد است:

• شما از چه طریق با مجتمع نیکوکاری «رعد» آشنا شدید؟

من از طریق یکی از استادان مددکاری با «رعد» آشنا شدم. «رعد» به یک مددکار نیاز داشت. این مجتمع شعبات دیگری هم دارد، مثلا در شرق تهران. قرار بود مرکز شرق تهران را افتتاح کنند و نیاز به یک مددکار داشتند، مرا معرفی کردند که به آنجا بروم و از آن مرکز هم به اینجا که مرکز اصلی «رعد» است منتقل شدم.

• چند سال از این فعالیت می‌گذرد؟

۸ سال است که به‌طور مستمر با «رعد» کار می‌کنم. حس رضایتمندی‌ای که از کمک به افراد به دست می‌آورم آن‌قدر حس خوبی است که آن را با دنیا عوض نمی‌کنم.

• قبل از آشنایی با «رعد» با موسسه‌های دیگری هم در ارتباط بوده‌اید؟

بله؛ مثلا با «مرکز مداخله در بحران»، چند مرکز مربوط به سالمندان و همین‌طور بهزیستی.

• می‌خواهم بدانم «رعد» چه ویژگی‌هایی دارد که دیگر موسسه‌ها از آن بی‌بهره بوده‌اند؟

هدفی که این موسسه داشته کاملا معنوی بوده؛ کمک کردن به افرادی که ناتوانی دارند؛ یاری رساندن به آنها که نه‌تنها بتوانند به استقلال فردی برسند، بلکه با آموزش مبتنی بر اشتغال فرد بتواند جذب بازار کار شود. ما سعی کرده‌ایم فرصت برابری را جهت کسب کردن مهارت برای افراد توان‌یاب فراهم کنیم. کلاس‌هایی مانند آیمیش، گرافیک و... را برگزار می‌کنیم. با این وضع افراد معلول با افراد دیگر از نظر فرصت آموزش برابر می‌شوند.

• فضای تعبیه شده در کشور- مثلا فضاهای شهری- را برای حضور افراد توان‌یاب در جامعه مناسب می‌دانید؟

ما در کشوری زندگی می‌کنیم که فضای مناسبی برای افراد توان‌یاب وجود ندارد. اگر این بچه‌ها بخواهند عکس هم بگیرند عکاسی‌ها بلد ندارند و نمی‌توانند یک عکس بگیرند؛ همه اینها باعث می‌شود که فرد نتواند حرکت کند و پیش برود.

• فضای «رعد» مناسب با وضع این افراد تعبیه شده؟

بله اینجا کاملا مناسب‌سازی شده و همه افراد می‌توانند به راحتی در مرکز حضور داشته باشند و از کلاس‌ها استفاده کنند.

• یک مددکار دقیقا در «رعد» چه کاری انجام می‌دهد؟

وقتی که از مددکاری حرف می‌زنیم، از حمایت گفته‌ایم. بسنگی دارد که مسائل و مشکلات آموزشی ما در کدام حیطه باشد، درمانی، تحصیلی و... هر جا که نیاز به کمک باشد مددکار حضور دارد.

کارآموزان مجتمع «رعد» بعد از گذراندن دوره‌های آموزشی وارد چه شغل‌هایی می‌شوند؟

تقریبا در رشته حسابداری ما همه بچه‌ها می‌توانند وارد بازار کار شوند، مگر بعضی که مشکل دیگری داشته باشند. در قسمت کامپیوتر و موارد هنری هم همین‌طور است. آنها به تدریج به حد مناسبی رسیده و وارد بازار کار می‌شوند و امرار معاش می‌کنند.

• موردی بوده که کارآموزان با همکاری هم پیش رفته باشند و به صورت گروهی مشغول به فعالیت باشند؟

بله. بچه‌ها یک کارگاه دارند که در یکی از خانه‌های سرای محله شهرداری قرار گرفته و مشغول کار هستند. آنها تابلوهای خود را در نمایشگاه‌ها می‌فروشند. بعضی از بچه‌ها هم در جنوب شهر مغازه‌ای گرفته‌اند و تقریبا سرمایه اولیه‌ای که داشته‌اند ۲ تا ۳ میلیون بوده؛ آخرین بازدیدی که من در بهمن ۹۲ از این مرکز داشتم نشان داد که سرمایه آنها به ۱۵ میلیون رسیده است.

آنها دو توان‌یاب هستند که یکی ضایعه نخاعی دارد و دیگری فلج اطفال است و هر دو روی ویلچر هستند اما بسیار پشتکار دارند و پایان‌نامه می‌نویسند و حتی در آن محیط کوچک آموزش کامپیوتر هم می‌دهند.

خیلی‌ها در برخورد با افراد توان‌یاب از یک نگاه ترحم‌آمیز استفاده می‌کنند؛ به نظر شما چطور می‌توان رفتار مناسب با این افراد را به مردم جامعه منتقل کرد؟

مهم‌ترین مسأله‌ای که می‌تواند در این زمینه کمک کند فرهنگ‌سازی است؛ تغییر باورها. باید باورشان کنیم تا حضور آنها در جامعه بیشتر شود و بیشتر بتوانیم آنها را ببینیم. آنها با همه محدودیت‌ها توانسته‌اند فعالیت‌های خوبی انجام دهند. آنها خیلی چیزها دارند که ما نداریم.

من به شخصه در برخی از کارگاه‌ها از ریزه‌کاری‌هایشان غافلگیر شده‌ام؛ ریزه‌کاری‌هایی که یک فرد سالم نمی‌تواند آنها را انجام دهد. اگر خدا به من و آنها دست نداده حتما چیز دیگری داده که بتوانند از آن استفاده کنند. فقط باید آنها را باور کرد. مشکلی که در صداوسیما و رسانه‌ها داریم این است که افراد توان‌یاب را به شکل بی‌دفاعی می‌دهیم. عاقبت یک آدمی که کار بد می‌کند را به شکل یک فرد توان‌یاب نشان می‌دهیم. به این ترتیب به‌ویژه افرادی که توان‌یاب ندارند نسبت به این افراد تصویر ذهنی بدی پیدا می‌کنند. باید تغییر نگرش داد و رسانه‌ها در این زمینه بسیار موثر هستند؛ باید درک کرد که تنها یک لحظه می‌تواند فرد سالم را به فرد توان‌یاب بدل کند.

اقدام ۱۰

تلاش برای کارآفرینی اجتماعی

• دانشگاه علمی - کاربردی «رعد» چه وضعیتی دارد؟

«حسین علاقه‌بند» ریاست دانشگاه را برعهده دارد. ما ۶۰۰ دانشجو داریم که ۱۰۰ نفر آنها توان‌یاب هستند. امیدواریم روزی برسد که رشته‌های کارشناسی ارشد را در این مرکز برگزار کنیم و پایه دکتری را هم داشته باشیم؛ چرا که افراد معلول جسمی- حرکتی از نظر قوای ذهنی هیچ فرقی با افراد دیگر ندارند و تنها محدودیت‌های حرکتی دارند. شعار ما هم این است که «معلولیت محدودیت نمی‌آورد» و ترک تحصیل می‌کردند. دانشگاه‌ها در این زمینه موفق نبودند و نتوانستند فضا را مناسب‌سازی کنند؛ برای همین خودمان تصمیم گرفتیم که در همین ساختمان فضای مناسب دانشگاه تأسیس کنیم تا این که بعد از ۵ سال پیگیری در سال ۹۰ این دانشگاه تاسیس شد. اوایل تنها رشته گرافیک و حسابداری بود و بعدها مددکاری، رایانه و تربیت‌مربی هم به آن اضافه شد و اخیرا هم تربیت مربی ورزشی افراد دارای معلولیت به آن اضافه شده و ۶ رشته آموزشی در مقطع لیسانس بر گزار می‌کنیم. دانشجوهای ما در رشته‌های گرافیک و حسابداری مقطع کاردانی خود را تمام کرده‌اند و حالا کارشناسی را ادامه می‌دهند.

• آرزوی «رضا سخن‌سنج»؟

آرزوی من این است که بچه‌ها به حقوق اجتماعی خود آگاه باشند و بتوانند زندگی خوبی در جامعه داشته باشند و با توجه به استعدادهایی که دارند به رشد و بالندگی برسند.

ذره بین

توسعه خیر عمومی کیلومترها دورتر از پایتخت

جذب خیرین شانه به شانه صورت می‌گیرد

| طرح نو | یکی از مواردی که می‌تواند خیر به‌ها را به اهداف خود برساند، حضور در سطح ملی است. بسیاری از این مراکز فعالیت خود را تنها در پایتخت متمرکز کرده‌اند و هیچ گاه دنبال خدمت‌رسانی در دیگر شهرهای کشور نرفته‌اند. در برنامه‌های موسسه رعد اما این مسأله دیده شده و حالا علاوه بر ۳ مرکز حاضر در تهران (رعد شرق، رعد الفدیر و رعد مرکزی) در ۱۹ شهر کشور شعبه دارد؛ از طالقان و قم گرفته تا مشهد و کرمان. مهندس پروین یکی از اعضای رعد است که سال ۷۸ وارد این مجموعه شده و بعد از ۱۰ سال همکاری به این نتیجه می‌رسد که باید در قبال زادگاهش کاری انجام دهد و در سال ۸۷ مرکز رعد را در سنندج راه می‌اندازد و حالا این شعبه با ۸۰ کارآموز در حال فعالیت است. متن حاضر، گفت‌وگوی ما با مهندس پروین، رئیس هیات سنندج است:

• چطور وارد موسسه «رعد» شدید؟ خیلی‌ها با داشتن یک فرد توان‌یاب در خانواده با طرافیان خود دغدغه این کار را پیدا می‌کنند.

من سال ۷۸ وارد این مجموعه شدم. در همان ابتدا اولین چیزی که برایم انگیزه بیشتری ایجاد کرد تا به راهم ادامه دهم، دیدن افرادی بود که تنها به لحاظ جسمی معلول بودند اما به لحاظ فکری توانمند بودند و می‌توانستند کارهای بزرگی انجام دهند. تقریبا دو سال از فعالیتم در گروه همیاران بانوان به برگزاری کلاس‌هایی گذشت که مربوط به خودشناسی و خودسازی می‌شد. در کنار این کلاس‌ها ساعت‌هایی را به مشاوره اختصاص می‌دادم تا مشکلاتی که بچه‌ها به لحاظ روحی با آن درگیر بودند را حل کنم و آنها را از ورطه یأس و ناامیدی بیرون بکشم.

• هیات سنندج موسسه چطور شکل گرفت؟

بعد از چند سالی که از فعالیتم گذشت، احساس کردم به زادگاهم سنندج مدیون هستم. پس به آن جا رفتم و با پیگیری‌هایی که از طریق مقامات مختلف انجام دادم، توانستم در سال ۱۳۸۷ خبریه «رعد» سنندج را تأسیس کنم. در حال حاضر هم هر ساله به آن جا می‌روم و از نزدیک با ۸۰ کارآموزی که در آن جا فعال هستند ارتباط دارم و سعی می‌کنم آنها را هم به زندگی برگردانم.

• وضعیت توان‌یابان بعد از آن‌که به موسسه «رعد» وارد می‌شوند تا چه اندازه تغییر می‌کند؟

این بچه‌ها از گوشه خانه بیرون می‌آیند. کسانی که به گواهی خانواده‌ها حتی آرزوی مرگ داشته‌اند در حالی که همه می‌توانستند توانمند باشند، همان‌طور که امروز هستند و بعد از گذراندن دوره‌ها وارد جامعه می‌شوند. متاسفانه توان‌یابان در استخدام‌های دولتی سهمیه ۳ درصدی دارند، اما با همین سهمیه هم آنهایی که وارد کارهای دولتی می‌شوند، روحیه خوبی پیدا می‌کنند و به ادامه زندگی تشویق می‌شوند.

البته چون تعداد توان‌یابان خیلی بیشتر از این سهمیه است، موسسه «رعد» تلاش کرده تا برای آنها کارآفرینی انجام دهد. خیلی از این افراد در خانه‌ها مشغول به کار هستند و درآمد دارند. خیلی‌ها خیالی می‌کنند و اخیرا هم من اقدام جالبی از شهرداری سنندج دیدم. شهرداری دوخت تمام یونیفرم‌های مربوط به خود را به بچه‌های توان‌یاب سپرده تا هم برای آنها اشتغالزایی شود و هم شهرداری کارهای باکیفیت دریافت کند.

• داوطلب‌ها چطور جذب موسسه می‌شوند؟

شاید برایتان جالب باشد که بدانید جذب خیرین شانه‌به‌شانه صورت می‌گیرد. در واقع کسانی که به موسسه «رعد» می‌آیند از قدر مجذوب فعالیت‌ها می‌شوند که عده دیگری را هم وارد این گروه می‌کنند. عده‌ای هم ممکن است تعریف خبریه «رعد» را جایی شنیده باشند و به این جا مراجعه کنند و با دیدن فعالیت‌ها جذب موسسه می‌شوند. تجربه نشان داده حضور در یکی از جلسات موسسه انگیزه‌های قوی برای افراد ایجاد می‌کند که این مسیر را ادامه دهند.

• اگر قرار باشد موسسه خودتان را با یک نهاد دولتی که در زمینه توان‌یابی فعالیت می‌کند، مقایسه کنید، چه نمره‌ای به خودتان می‌دهید؟

«رعد» جزو نهادهایی است که زیر پوشش بهزیستی است و البته به تازگی اعلام شده که بهترین «ان‌جی‌او» در زمینه فعالیت خود در کشور است. واقعیت این است که دیدن بچه‌ها انگیزه‌هایی زیادی ایجاد می‌کند چرا که نشان می‌دهد یک عده افراد ناتوان و مأیوس تبدیل به آدم‌هایی توانمند شده و توانسته‌اند مفید باشند. همین بهترین امتیاز و نمره است. در حال حاضر خیلی‌ها «رعد» را می‌شناسند و این دامنه شناخت هر روز بیشتر می‌شود. بنابراین با این گستردگی و همراهی مردم با موسسه‌ای که با کمترین بضاعت آغاز به کار کرده می‌توان نمره قابل‌قبولی به این «رعد» داد.

ادامه از صفحه ۱۰

زنان در خیریه‌ها نقش مادر را دارند

• مهم‌ترین دغدغه گروه همیاران بانوان رعد در تمام این سال‌ها چه بوده؟

مهم‌ترین دغدغه زندگی کسانی بود که به دلیل معلولیت‌ها راضی به مرگ خود می‌شدند، یا حتی خانواده‌هایی که چنین بچه‌هایی داشتند گاهی آرزوی مرگ آنها را می‌کردند. اما با اتفاقات خوبی که در موسسه افتاد ما امروز بچه‌هایی را می‌بینیم که در گذشته به دلیل مشکلات جسمانی، از انجام خیلی از کارها عاجز بودند اما حالا می‌توانند به خوبی درس بخوانند، رشد کنند و در اجتماع حضور داشته باشند. خیلی از این بچه‌ها در خانه‌ها مشکل‌ساز بودند و خانواده‌ها را به ستوه می‌آوردند اما حالا وقتی آنها جذب موسسه می‌شوند، امید پیدا می‌کنند. ما حتی آنها را به مسافرت می‌بریم و خانواده‌هایشان را تحت حمایت قرار می‌دهیم و تلاش می‌کنیم تا هر روز رشد بیشتری داشته باشند و بتوانند زندگی هم تشکیل بدهند چرا که خیلی از ازدواج‌ها از درون همین موسسه صورت می‌گیرد.

• مهم‌ترین ثمره سال‌ها فعالیت در این موسسه برای شخص شما چه بوده است؟

وقتی نتیجه کار دیده می‌شود چه احساسی جز رضایت درونی می‌تواند همراه داشته باشد. من وقتی بچه‌ها را می‌بینم که سر کار هستند و ما را برای عروسی‌های خود دعوت می‌کنند بهترین حال را دارم. وقتی می‌بینم کسی که یک زمانی عاجز بوده اما امروزه با همت موسسه و انسان‌های خیر به یکی از بهترین طراحان تبدیل شده که برای کارهایش صف می‌کشند غرق در لذتی می‌شوم که در کلمات نمی‌گنجد.

• نحوه حضور مردان در این موسسه چگونه است؟ چرا تنها بانوان گروه خاص دارند؟

آقایان هم در این زمینه فعال هستند اما زنان در این موسسه نقش مادر را دارند. خیلی از کسانی که اینجا فعال هستند بعد از بازنشستگی به موسسه پیوستند. این اتفاق باعث می‌شود تا به جای کهولت و داشتن افسردگی بعد از بازنشستگی با آمدن به این موسسه و مفید بودن جان دوباره بگیرند و در جامعه فعال باشند.

• گروه همیاری بانوان چه تعداد عضو فعال دارد؟

در حال حاضر ۵۵ نفر خانم در این گروه فعالیت می‌کنند. البته تعداد خانم‌ها خیلی بیشتر از این است اما به صورت مداوم این تعداد افراد فعال با ما همکاری می‌کنند.

• پس در واقع موسسه برای خیرین و فعالان این حوزه هم توانسته کاری فراتر از یک احساس رضایت درونی همراه داشته باشد؟

دقیقا همین‌طور است. ما وقتی به اینجا می‌آییم مجبوریم به دلیل نوع خاص ارتباطی که با بچه‌ها داریم مدام مطالعه کنیم. برگزاری سمینارها اطلاعات ما را بالا می‌برد و باعث رشد فرهنگی ما می‌شود. قشرهای مختلفی با «رعد» همکاری می‌کنند؛ از نویسندگ گرفته تا متخصص و پزشک به اینجا می‌آیند و سعی می‌کنند حال خوبی داشته باشند. ما به تمام کسانی که بالای ۵۰ سال هستند توصیه می‌کنیم تا وارد نهادهای مدنی و خیریه‌ها شوند و نگذارند پیری به سراغ آنها بیاید.